

Fuchsiavereniging Limburgs Belleke

Jaargang 5, nr.4
December 2017

In dit nummer:

Pagina

<i>En weer is er een jaar voorbij!</i>	1
<i>Optische Illusies</i>	2
<i>Gebabbel bij Lenie en Piet Heijthuijzen</i>	3-7
<i>Planten testen bij Petra en Frans</i>	8-9
<i>Najaarsbijeenkomst Limburgs Belleke</i>	10-11
<i>Nieuwjaarsbijeenkomst 2018</i>	11
<i>Vraag het aan Babs Bellefleur</i>	12-14

Belangrijk om te onthouden:

- **Nieuwjaarsbijeenkomst op zaterdag 6 januari 2018, 14.00 - 17.00 in het Zalencentrum te Stein.**
- **Jaarvergadering op zaterdag 3 maart 2018, 14.00 - 17.00 in het Zalencentrum te Stein. Lezing door Jef Boosten**

Foto kop voorpagina: Servi Janssen

En weer is er een jaar voorbij!

Ik heb ook wel eens het gevoel dat met het ouder worden de dagen sneller voorbij gaan; opvallend dat het gevoel meestal in mij opkomt tijdens de donkere dagen voor de december feestdagen.

Nog enkele dagen en dan gaan de dagen weer beetje bij beetje langer licht worden. Dan komt ook weer een sterker verlangen naar bloeiende fuchsia's en andere planten.

Ik denk ook vaak in deze periode aan onze leden die noodgedwongen moesten stoppen met het kweken van Bellekes en alleen maar kunnen genieten van andermans planten. Afspraken maken voor een bezoek bij de actieve leden is geen probleem. Zij vinden het beslist aardig als ze de bezoekers kunnen laten genieten van hun Bellekes. Wellicht kunnen wij het komende jaar hier aandacht aan schenken. We kunnen bijvoorbeeld leden kenbaar laten maken dat hun tuin op bepaalde dagen openstaat voor bezoek.

Het afgelopen jaar was het overigens plezierig en druk tijdens activiteiten van onze vereniging. Ik denk daarbij direct aan de Nieuwjaarsbijeenkomst van 2017, waarbij we drie jubilarissen en een gouden bruidspaar mochten huldigen!

Voorzitter Frans Boers:

“Ik kijk met veel plezier terug op onze activiteiten in 2017”

Jammer, we hebben komend jaar geen jubilarissen te huldigen, maar wellicht melden zich weer anderen, die iets te vieren hebben.

Het fuchsiajaar had een grillig verloop, warme dagen in het vroege voorjaar en vrieskoude in de vroege lente zorgden voor stagnatie in groei en bloei van de Bellekes, maar ook van verschillende vaste planten.

Het was gelukkig tijdens de open tuin redelijk weer om van de planten te genieten!

Het bestuur heeft het afgelopen jaar ook genoten van de bezoeken bij leden om daarvan verslag te doen via de Babbel in de verschenen Bellekes.

En nu we het toch over het Belleke hebben, we hebben de redactie, bestaande uit Sonja en Mario, al de complimenten gegeven, echter, ik heb een redactielid over het hoofd gezien!

Babs Bellefleur tikt er lustig op los en zo verschijnen in alle uitgaven mooie verhalen, versierd met mooie plaatjes! Ik zou zeggen, neem bij de komende Nieuwjaarsbijeenkomst maar wat hondenkoekjes mee, dat zal Babs wel waarderen met een luid geblaf!

Tot slot, het bestuur hoopt dat wij allen van mooie feestdagen kunnen genieten en elkaar op 6 januari gezond en wel zullen ontmoeten in Het Zalencentrum in Stein!

**PRETTIGE KERSTDAGEN
EN EEN GEZOND EN
GELUKKIG NIEUWJAAR!!!**

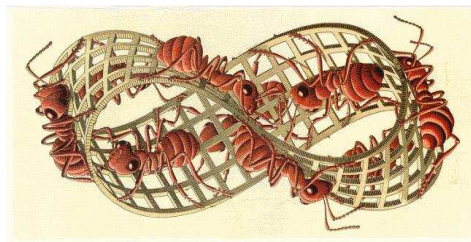
Namens het bestuur,

Frans Boers

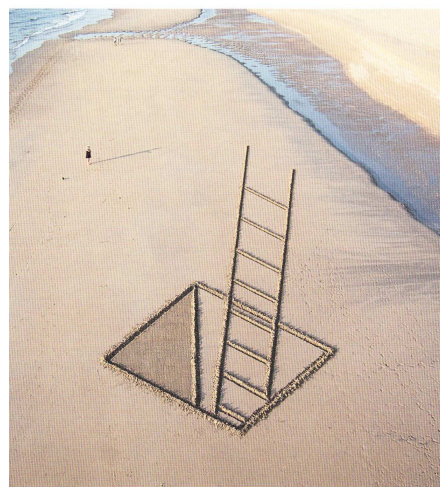
Optische Illusies

In het vorige Belleke toonden wij u een mooie tekening van Maurits Escher, een Nederlandse kunstenaar, die bekend is om zijn houtsneden, houtgravures en lithografieën, waarin hij vaak speelde met wiskundige principes.

U ziet mieren rondlopen op een 'Band van Möbius' (zie de tekening hieronder). Ze blijven eindeloos doorlopen, omdat aan de band geen einde komt.

In dit Belleke tonen wij een zandtekening uit de Anamorfosen serie van de Nederlandse fotograaf /ontwerper Nico Laan (1956). De zandtekening is gemaakt om van bovenaf te bekijken. De lijnen in het zand zijn wat opgehoogd, en de laagstaande zon geeft een sterk schaduweffect. De foto van bovenaf is gemaakt met behulp van een kite.

Gebabbel bij Lenie en Piet Heijthuijzen

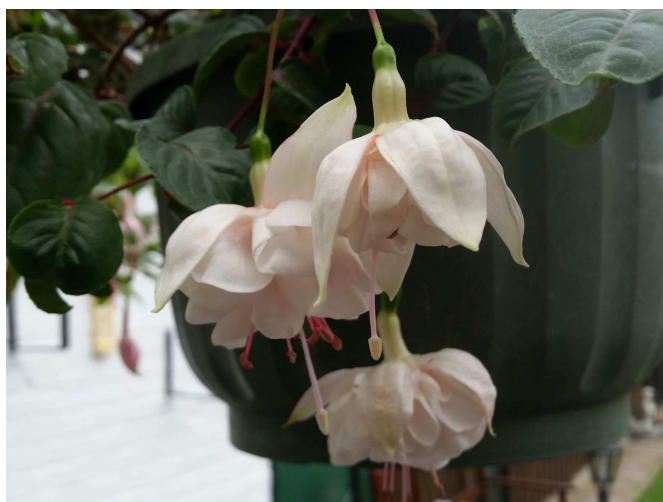
Frans Boers

Er zullen lezers zijn die zich afvragen waar Sint Joost ligt, maar het ei van Sint Joost is een van de bekendste verkeerspunten in onze provincie. En dan gaat er een lichtje branden, want als je vroeger vanuit Zuid-Limburg naar Roermond wilde, kreeg je direct te horen dat je bij het ei van Sint Joost van de autoweg moest om dan over de Provinciale weg verder te rijden. Dus vlakbij het ei ligt het dorp Sint Joost, een "voorstad" van de gemeente Echt!

Lenie, zesenzeventig jaren geleden geboren in Echt en Piet negenzeventig in Slek, ook al weer zo'n parel

Piets andere grote liefde: de volière

**Nog bloeiend in november:
'Aandenken Lenie Vandebroek'**

Piet en Lenie Heijthuijzen

Aandachtig gehoor bij de Bellenactiviteiten.

van de gemeente Echt.

Piet ging als jonge kerel direct van de Lagere School naar de Ondergrondse Vakschool (OVS) op de Maurits-mijn en leerde daar het vak van ondergrondse mijnwerker. Aansluitend volgde hij in Heerlen een opleiding tot mijntechnisch vakman.

Zo werd hij voorman, die veelal werkte in de sterk gemechaniseerde pijlers, diep onder de Limburgse grond. Piet kreeg een contract voor tien jaren, dus voorlopig zat hij wel goed wat zijn verdere loopbaan betrof.

Het leverde hem later zo'n 10% van de bouwsom voor zijn huis in Sint Joost op.

De sluiting van de mijnen volgde al na enkele jaren, maar Piet had het geluk, mede door zijn technische opleiding, om bovengronds bij de afdeling verticaal transport te gaan werken.

In de tussentijd kreeg Piet, via het snoepje van de week van "De Gruyter", het snoepje van zijn leven, in de persoon van Lenie!

Ze zijn al meer dan vijftig jaren gelukkig samen en hun liefde bracht twee kinderen, zoon en dochter, op de wereld die inmiddels voor vier kleinkinderen hebben gezorgd.

Piet zorgde er bij DSM voor dat het hijswerk met kranen en hefwerktuigen veilig kon plaatsvinden, werk dat veelal door externe bedrijven werd uitgevoerd. De bazen waren o.m. de heren van Thoor en Pisters die ook het horizontale transport in hun takenpakket hadden.

Ik had in de zeventiger jaren regelmatig contact met die twee heren en ons bedrijf voerde toen veel afvaltransporten voor DSM uit. Piet heb ik daar nooit gezien maar we waren toch dicht bij elkaar!

Praktijkles op de Oranje Nassau Mijnen, Heerlen, praktijkjaar 1952-1953.

O.V.S.-wet

- Op mijn eer kan men vertrouwen
- Ik wil trouw blijven aan ouders, leiders en land
- Ik wil een vriend zijn voor allen
- Ik wil ridderlijk zijn
- Wat ik doe, dat doe ik goed
- Ik wil spaarzaam zijn
- Ik wil een goed vakman worden
- Ik blijf opgewekt onder alle omstandigheden
- Ik wil een beschermer zijn van de natuur
- Ik wil gehoorzaam zijn zonder tegen te spreken

www.limburgsemijnen.nl

Aan opvoeding ontbrak het niet!

En dan ondergronds.

Wat was eigenlijk die Ondergrondse Vakschool?

Deze onderwijsvorm werd opgezet vanaf 1945, toen voor de wederopbouw zeer veel steenkool nodig was en de beschikbaarheid van bekwame mijnwerkers een grote prioriteit bezat. Als men de lagere school verlaten had, op een leeftijd van ongeveer 14 jaar, kon men aan de OVS worden toegelaten.

De opleiding bestond uit drie leerjaren.

Het eerste leerjaar speelde zich bovengronds af, er werd onderwijs gegeven in technische vakken en mijnbouwkunde. Ook werd er tijd besteed aan praktisch werk in een jeugdwerkplaats. Veel aandacht was er voor sport en spel en daarnaast leerde men vaardigheden van het soort zoals die ook wel bij de scouting worden aangeleerd: knopen leggen, oriëntatietochten en dergelijke. Dit om het improvisatievermogen te oefenen.

Naast theoretisch onderwijs bestond het tweede leerjaar uit kennismaking met het mijnbedrijf en het uitvoeren van allerlei bovengrondse werkzaamheden, zoals het stapelen van mijnhout of het aanleggen van spoorrails, of men werd tewerkgesteld aan een leesband in de steenkoolwasserij. Ook ging men dat jaar voor het eerst de leer-mijn in, een nagebootste mijn die meestal in een steenberg was uitgehouden. Daar bekwaamde men zich, onder begeleiding van ervaren mijnwerkers, in de ondergrondse werkzaamheden.

In het derde jaar, als 17-jarige, ging de OVS'er al voor een deel de ondergrondse praktijk in. Onder leiding van een instructeur werd het aantal dagen die men ondergronds verbleef geleidelijk opgevoerd. De laatste zes maanden van dat jaar was het aantal bovengrondse lesdagen reeds beperkt tot een dag per week.

Als men 18 jaar was en het derde leerjaar had doorlopen, werd men in het ondergrondse mijnbedrijf geplaatst. Daar kreeg men een vervolgopleiding en doorliep een aantal functies, namelijk die van sleper, postsleper en hulphouwer. Daarna werd men aspirant-houwer in een speciale pijler, de leerpijler, en had te maken met een zwaar eisenpakket qua productiviteit en scherp toezicht. Bovendien waren er nog lessen in veiligheid en het bedienen van de diverse machines. Na zes maanden kreeg men uiteindelijk het houwersondiploma en kon men zich volleerd mijnwerker noemen.

Houwers die na enkele jaren praktijk hun vakmanschap en het bezit van andere kwaliteiten hadden bewezen konden meesterhouwer worden. Een dergelijke persoon had de leiding over een ploeg arbeiders en kende enkele voorrechten

Bronnen: Wikipedia en Mijnarchief

En dan de fuchsia's!

Piet is al lid van de fuchsiavereniging vanaf 1983!

Reden genoeg om eens nader kennis te maken met deze liefhebber.

Als ik hem vroeg om eens wat foto's te komen maken van zijn tuin, dan wimpelde hij dat vriendelijk lachend af met de opmerking: ik heb maar een kleine tuin.

Die kleine tuin heeft hij al meer dan vijftig jaren en ondanks het feit dat dit gesprek plaatsvond in de herfst, met bijna alle fuchsia's opgeborgen in de bijzondere winterberging: Lenie en Piet hebben een plaatje van een tuin!

Die winterberging kunnen jullie hiernaast beschreven zien.

De winterberging van Piet

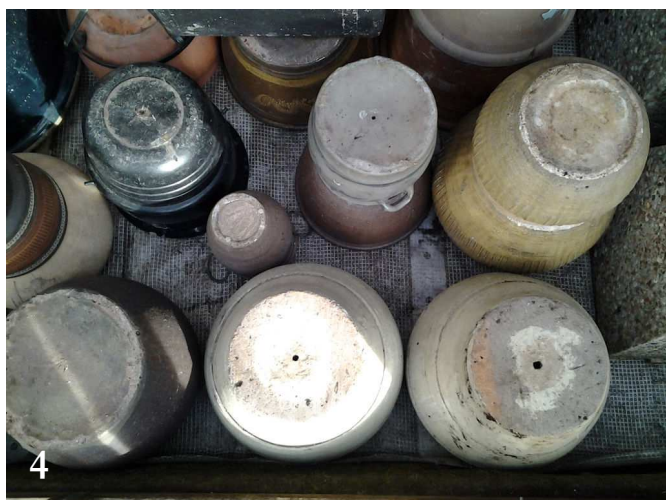
Geïsoleerde kuil, hier nog leeg (bovenaanzicht).

De fuchsia's zijn gesnoeid en uit de pot gehaald.

De fuchsia's worden in de kuil gestapeld en bedekt met potgrond / turfmolm.

Bovenop de isolatie worden potten geplaatst.

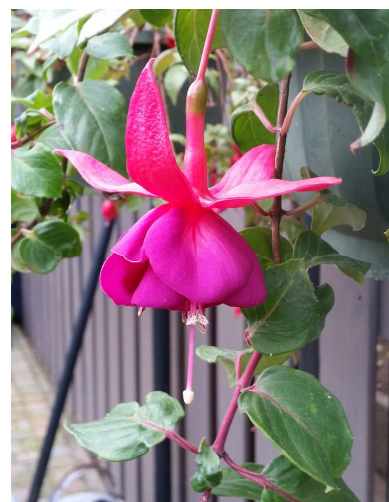
Laat nu de vorst maar komen.

Geen tortelduifjes, wel veel liefde!

Kanaries en stekken gaan goed samen.

Zelfs de gevederde vrienden buiten de volière weten de weg naar de fuchsia's te vinden!

En ze hebben een prachtige volière, bevolkt door een grote schare kanaries in verschillende kleuren van wit en geel tot diep oranje. De verblijfsruimte is vorstvrij en dat heeft Piet op het idee gebracht om daar zijn stekkenbakken te plaatsen.

We hebben natuurlijk geen foto's kunnen maken van veel bloeiende fuchsia's, maar het fotoarchief gaf de geheimen van die kleine tuin prijs en voorwaar, het is daar in Sint Joost een bloemenzee in de zomermaanden.

Piet is met het fuchsiavirus besmet geraakt door een collega bij DSM. Die bezorgde hem niet alleen de eerste planten maar gaf hem ook de adressen waar je veel verschillende soorten kon vinden.

Zo groeide zijn voorraad tot wel 170 fuchsia's. En die Piet maar praten over een kleine tuin. Hij kreeg in die jaren veel adviezen van bij de vereniging aangesloten leden, zoals: Piet van Heel, Jan van Buggenum, Jac Damen, Michel Wijnands en onze erevoorzitter Har Erdkamp.

Piet kreeg ook veel hulp van Lenie die als plukvrouw in het bloemenparadijs zorgde dat alles er prima bij stond.

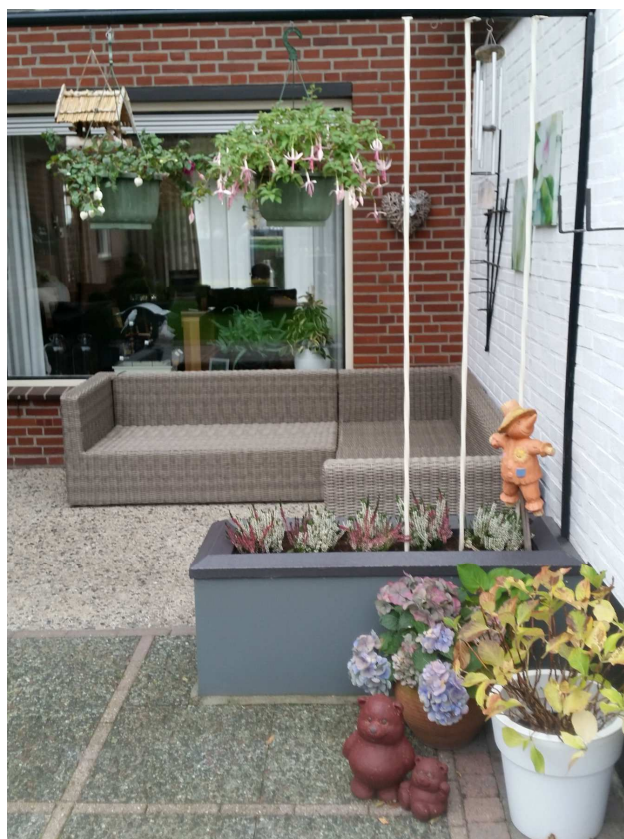
Dat zijn planten er goed bijstonden was te zien tijdens de verschillende presentaties bij de vereniging.

Een behoorlijk aantal diploma's ligt goed opgeborgen in zijn archief.

Tot hun favoriete soorten behoren onder andere Annabel, Belle de Limbourg, Celia Smedley, Major Heaphy, Remembering Claire, Jessy Pearson, Nephele, Swingtime, Ghislaine, Albertina, Micky Goult en New Fascination, eigenlijk teveel om op te noemen.

Lenie en Piet doen het nu wat rustiger aan. Het aantal fuchsia's is teruggebracht tot zo'n 50 planten. Zo hebben ze genoeg tijd om vele wandelingen te maken in de omgeving van hun mooie dorp en de natuur van het Mijnweggebied bij Roermond. Lekker rond dwalen in de natuur en dan verdwalen is lekker spannend en heerlijk als je dan door een vriendelijk automobilist naar je parkeerplaats wordt teruggebracht.

*Lenie en Piet bedankt voor
de gezellige ontvangst en
tot ziens bij de Bellekesclub!*

Het terras, medio november 2017

Een aantal jaren geleden stond de tuin nog vol met fuchsia's.

Planten testen bij Petra en Frans

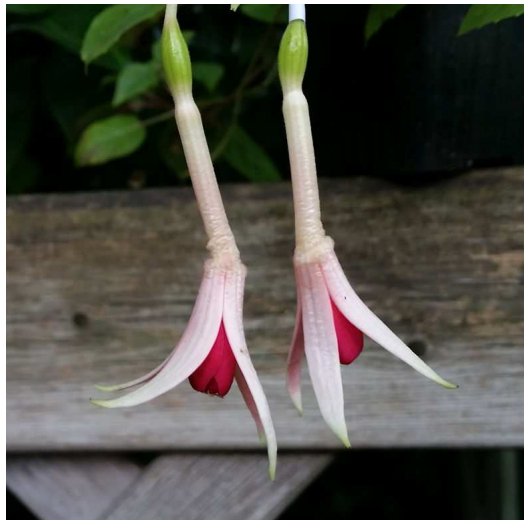
Mario de Cooker

Elk jaar produceer ik een fors aantal nieuwe fuchsia zaailingen, meestal zo'n 500 à 1000 stuks. Deels is dit gericht op het maken van nog niet bestaande, nieuwe fuchsia's. Voor een deel worden verschillende series zaailingen ook gemaakt om meer inzicht te verkrijgen in de erfelijke eigenschappen van met name *Triphylla* fuchsia's.

Wat het doel ook is, er komen altijd wel interessante zaailingen uit. Alvorens fuchsia's te introduceren als nieuwe cultivar moeten ze echter altijd een aantal jaren worden uitgetest om te bekijken hoe ze het best kunnen worden opgekweekt, bijvoorbeeld als hanger, struik of stam. Ook wil je bekijken of de fuchsia bestand is tegen zon, hoe de groei is, b.v. korte of lange internodiën, of de fuchsia zelfvertakkend is etc.

Het is daarbij erg nuttig om de nieuwe zaailingen op te kweken onder verschillende omstandigheden. Ik heb daarom in 2017 aan onze leden Petra Pinckaers en Frans Boers gevraagd om enkele stekken op te kweken van verschillende nieuwe planten. Iedereen heeft een eigen aanpak om fuchsia's op te kweken, iedereen heeft andere groeiomstandigheden in de tuin, heeft andere potgrond en verschillend manieren van bemesten.

Er werden door mijzelf en door Petra en Frans stekken opgekweekt van zaailingen met de codenamen N 16-20, N 16-28 en N 16-48 (zie de foto's hiernaast en op pag. 9). Op 5 oktober hebben we de planten bij Petra en Balt samengebracht om ze te vergelijken en te beoordelen. We werden ontvangen met koffie en heerlijke vlaai (laat dat maar aan Petra over!). Omdat het 's middags buiten toch tamelijk frisjes was hebben we planten maar binnen uitgesteld.

N 16-28

Zaailing van 'Remembering Claire'

N 16-48

Triphylla met *F. juntasensis* in de afstamming

Zo, dit is het dus geworden.

Beoordeling van de planten.

N 16-28

De eerste bloemen van N 16-28 zagen er in 2016 veelbelovend uit met een mooi contrast tussen tubus, sepalen en kroon. Er kan een goede en rijkbloeiende hanger van gevormd worden. De bloemen waren echter minder contrastrijk dan verwacht, en de plant had de neiging om bij warm weer zowel wat bloemen als wat blad te verliezen. Ik heb daarom besloten om de plant niet verder voort te kweken.

N 16-48

Door de invloed van *F. juntasensis* in de afstamming kwam deze plant overeenkomstig de verwachting wat laat in bloei. De purperen bloemen verschijnen in grote trossen aan de top van de ietwat stijve twijgen. Bij Petra groeide de plant goed, en kwam de bloei wat eerder dan bij Frans en bij mijzelf. Later in het seizoen heeft de plant de neiging om wat (vergelend) blad te verliezen. Petra gaat de plant nog een jaartje uitproberen. Door mijzelf wordt de plant verder uitgetest op eventuele interessante nakomelingen. Het is een beetje twijfelachtig of deze zaailing ooit zal worden uitgebracht; dan moet ze bij Petra toch echt haar best gaan doen. We wachten af.

N 16-20

N 16-20 is een *Triphylla* hybride die grote trossen purperen bloemen produceert. Bloeit van juli tot december, mogelijk het hele jaar door. Verliest weinig blad, en presteert wat dat betreft duidelijk veel beter dan N 16-48. Vooral de wat oudere plant bloeit zeer rijk. De jonge stekken hebben bij Frans wat minder goed gebloeid. Bij Petra bleef de groei aanvallend wat achter, maar dat is op het einde van het seizoen wel bijgetrokken. Ik was zelf zeer te spreken over de groei en bloei van zowel de eenjarige als de oudere plant.

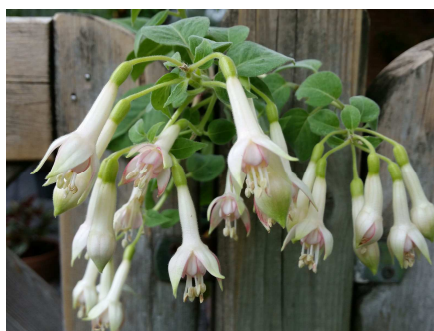
N 16-20

**Triphylla hybride met
F. juntasensis in de afstamming**

Deze zaailing wordt zeker verder uitgetest. De plant blijkt bovendien uitermate vruchtbaar te zijn, is waarschijnlijk hexaploid en heeft daarom de potentie om voor veel interessante nakomelingen te zorgen. Omdat er dit jaar voor het eerst mee gekruist is, is het nog even afwachten wat er zoal aan nakomelingen geproduceerd kan worden. Ik houd u op de hoogte.

Al met al is het samen uittesten van een aantal nieuwe zaailingen mij uitstekend bevallen. En het lijkt aantrekkelijk om dat te continueren. Natuurlijk eerst even aan Petra en Frans vragen, want de planten nemen kostbare plaats in, en succes is nooit gegarandeerd!

Enkele kandidaten:

N 17-02

***F. decidua* nakomeling**

N 16-12

Triphylla hybride

Najaarsbijeenkomst Limburgs Belleke

Mario de Cooker

Op zaterdag 28 oktober zijn de Bellekes weer bij elkaar geweest voor de najaarsbijeenkomst. Het formele gedeelte van deze bijeenkomst vroeg zeer weinig tijd omdat er geen agendapunten waren die echt dringend aandacht nodig hadden.

We hadden daarom ruim de tijd voor het bijzondere hoofdgerecht van de bijeenkomst, een presentatie door dhr. Jef Boosten van het IVN Valkenburg aan de Geul. U kunt zich nog wel herinneren dat we in juli de prachtige kas-teeltuin van het IVN bezocht hebben in Oud-Valkenburg.

De presentatie van Jef droeg als titel:

Wie sjoan oos Limburg is

Jef nam ons mee naar de mooiste plekjes van het Zuid-Limburgse landschap, waarbij hij ons ook liet kennismaken met de vele, soms zeer bijzondere, planten, dieren en insecten die daar voorkomen.

Dat smaakt naar meer! We hebben daarom Jef gevraagd om ons weer te verrassen bij de jaarvergadering in maart 2018.

Jef nam ons mee door het mooie Limburg.

De Bellekes waren allemaal in een opperbeste stemming.

De tafel met prijzen was weer goed gevuld.

Veel lootjes voor goede kansen!

We kunnen weer zeer tevreden zijn over de opkomst bij onze najaarsbijeenkomst. De leden hadden er allemaal zin in, en ook de prijzenpot van de tombola was weer zeer goed gevuld. Dank aan iedereen die daar zijn/haar steentje aan heeft bijgedragen!

De hoofdprijs van de tombola, een prachtig ornament gemaakt door Ton Gabriels, werd bemachtigd door Jaak Janssen, wat hem menig jaloerse blik opleverde.

Een zeer bevredigende afsluiting van het verenigingsjaar 2017! Alle leden hebben er duidelijk nog veel zin in. We gaan daarom met veel plezier op weg naar 2018.

We hopen jullie allemaal weer te zien bij onze Nieuwjaarsbijeenkomst op 6 januari.

Nieuwjaarsbijeenkomst 2018

Net zoals in de afgelopen jaren zal dat zeker ook dit keer weer een gezellige en aangename bijeenkomst worden.

We zien elkaar weer voor de eerste keer in het nieuwe jaar, en er is daarom ruimschoots de gelegenheid voor het uitwisselen van nieuwjaarswensen.

En onder het genot van een hapje en een drankje kunnen we genieten van de diafilmpjes van Frans.

De bijeenkomst vindt plaats:

Datum: zaterdag 6 januari 2018

Tijd: 14.00 – 17.00 uur

**Plaats: Zalencentrum Kerensheide,
Schineksstraat 11, 6171 AM Stein**

Nieuwjaarsbijeenkomst vorig jaar

Vraag het aan Babs Bellefleur

Bij Babs Bellefleur kunt u al uw vragen kwijt waar u nergens anders mee terecht kunt. Babs denkt met u mee en geeft u deskundig advies over alles waar u mee worstelt. De redactie is echter nadrukkelijk *niet* verantwoordelijk voor de mening en welgemeende adviezen van Babs.

Hallo lieve Fuchsiavrienden, hier ben ik weer.

Ik zit helemaal vol met verhalen, dus brand ik meteen maar los. Allereerst de bijeenkomst in oktober, wat was het weer gezellig om jullie allemaal te zien, en wat kon die Jef Boosten mooi vertellen hè! Geweldig gewoon, ik dacht in eerste instantie: "wat moet hij ons nu over Limburg vertellen, daar weten wij immers toch al alles van." Maar niets was minder waar, wat had die man een kennis van onze prachtige provincie, we hingen gewoon aan zijn lippen (natuurlijk niet letterlijk nemen hoor!)

Na de lezing werden de lootjes voor de loterij verkocht. "Er wordt een bittergarnituur geserveerd," vertelde Sonja een beetje snoevend. Nou, nou, wat was me dat een bittergarnituur zeg! We kregen letterlijk allemaal één bitterbal, je kon er net je holle kies mee vullen.

Je kunt ook werkelijk niets aan die drie van achter de tafel overlaten, ze hadden het zo doorgegeven, dat de juffrouw achter de bar begrepen had dat er maar één bitterbal per persoon gegeven mocht worden. Die zal ook wel gedacht hebben: "daar gaat het ruig aan toe, maar niet heus, tjonge jonge, wat een krenten zijn die Fuchsialiefhebbers." De volgende keer zal ik me er echt mee moeten bemoeien, het gaat hier uiteindelijk wel even over heerlijke snacks die ik mij niet nog een keer door de neus wil laten boren. Die drie van achter de tafel zijn absoluut niet capabel om met zulke belangrijke dingen om te gaan, dus aan mij de zware taak om er voor te zorgen dat het de volgende keer wel goed gaat en die drie ervoor behoeden dat ze niet nog een keer zo afgaan!

De verloting was weer hartstikke leuk, ik vind het altijd zo bloedstollend spannend, al die lootjes voor je, en dan afwachten welk nummer er getrokken wordt. Bij ieder omgeroepen nummer kijk je meteen of jý die voor je hebt liggen. Ik weet dan van de spanning niet waar ik het zoeken moet. Ik ben expres naast Ton gaan zitten, en dacht dat ik zo de hoofdprijs wel mijn kant op kon krijgen, maar niets was minder waar, de hoofdprijs ging naar België!

In november zijn die drie van achter de tafel samen met Ans en mij op visite geweest bij Lenie en Piet Heijthuijzen, dat was super gezellig, wat kunnen die mensen leuk vertellen, ik heb genoten van al die verhalen van vroeger.

Best eng om te denken dat Piet als mijnwerker heel diep onder de grond heeft gewerkt, dat zou ik niet durven hoor! Nu moet ik zeggen dat het idee 'te moeten werken' mij toch al tegenstaat, dat is niet goed voor mijn tere gestel, en ik moet er niet aan denken wat een ravage dat aan zou richten aan mijn mooi gemanicuurde nageltjes, maar aan werken ondergronds, daar moet ik helemaal niet denken. Nee, ik zit liever bovengronds op de bank heerlijke vlaai te eten, en dat precies wat ik bij Piet en Lenie gedaan heb! Kijk en dat kan ik dan weer heel goed, al zeg ik het zelf, dat kan ik uren volhouden. Zo zie je maar, we hebben allemaal onze kwaliteiten.

is

Buiten heeft Piet een prachtige volière met kanarie-Pietjes, daar was ik helemaal weg van. Iedereen mocht in de volière naar het binnenhok kijken, alleen ik niet. Snappen jullie dat nou? Ik had best wel eens achter die vogels aan willen jagen, maar helaas vond Piet dat geen goed idee. Onbegrijpelijk, maar ja, we hebben nu eenmaal allemaal andere ideeën over wat leuk is.

Nu het jaar bijna voorbij is, wordt het tijd voor een overpeinzing. Terugkijkend op 2017 kan ik zeggen dat het een mooi en gezellig verenigingsjaar geweest is. Persoonlijk vind ik wel dat die drie van achter de tafel een beetje stoffig aan het worden zijn, weinig vuurwerk en zeker te weinig blunders. Dus is mijn goede voorname voor 2018 om hen flink achter de broek aan te zitten en hen het vuur na aan de schenen te leggen.

Ik wens jullie allemaal mooie kerstdagen en een smakelijk en zeer relaxed 2018,

Babs

Fuchsiavereniging Limburgs Belleke

De verantwoordelijkheid voor de artikelen in het Limburgs Belleke ligt volledig bij de auteur. De redactie behoudt zich het recht voor om, in overleg met de schrijver, artikelen in te korten of aan te passen. De inhoud van de artikelen hoeft nadrukkelijk niet de mening weer te geven van de redactie. Artikelen kunnen, met vermelding van bron en auteur, worden overgenomen door de bij Euro-Fuchsia aangesloten verenigingen.

Voorzitter	Frans Boers Panhuis 33 6305 AR Schin op Geul	Tel.: +31 43 4592156 e-mail: fra.boers@gmail.com
Secretaris:	Mario de Cooker Graaf de Hompeschstraat 9 6109 AK Ohé en Laak	Tel: +31 475 552227 e-mail: mario@decooker.nl
Penningmeester:	Sonja de Cooker Graaf de Hompeschstraat 9 6109 AK Ohé en Laak	Tel: +31 475 552227 e-mail: sonjadecooker@home.nl
Webmaster:	Frans Boers	e-mail: fra.boers@gmail.com
Redactie Belleke:	Mario & Sonja de Cooker	e-mail: redactie@decooker.nl
Internet:	www.fuchsiazoeken.nl	e-mail: fra.boers@gmail.com
KvK	65070135	